

2021 HÚSVÉT 26. évfolyam 87. szám

LÁMPÁS

A HATVANI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Hornyák Miklós és Zsuzsika 50 éves házasság (2018)

Miklós bácsi (a kép jobb szélén) a felújításra váró jobbágyi Kistemplom előtt. Derekasán dolgozott a helyreállításon és ő ajándékozta a harangot is, melynek felirata életmottója is volt: Soli Deo Gloria – Egyedül Istené a dicsőség!

Miklós és Zsuzsika a hatvani Keresztyén Fesztiválon.

Istennek adunk hálát Hornyák Miklós őrnagy úr életéért, aki a helyi falusi község és a református közösség lelki őre is volt. 75. évében ment el közülünk.

Az Úr vigasztalását kívánjuk Felesége és Családja életére!

A Lámpás újság minden kedves Olvasójának áldott húsvéti ünneplést kívánunk!

Szerkesztőség

TANÍTÁS

Elmélkedjünk a feltámadott testről!

(1Kor 15)

Jézus Krisztus halálának és feltámadásának sok áldott gyümölcse van. Ilyen a *tiszta szív* ajándéka és a *személyes Jézus-kapcsolatunk* kincse. Az Úr áldozatából következnek továbbá az is, hogy *megváltozhatunk*, mert a Szentlélek jó gyümölcsöket terem bennünk (Gal 5,22). Fontos része az üdvösségnek az is, hogy *örök életet* kaptunk, és egykor, az Úr eljövetelekor majd *feltámadunk*. Most erről az utóbbiról szeretnék szólni.

El tudod-e hinni, hogy Isten egy napon neked is egy hervadhatatlan életet ad? Kálvin János buzdította hallgatóit arra, hogy gondolkodjanak az eljövendő örök életéről (meditatio futurae vitae), mert ez mostani életükben növeli terhelhetőségüket és örömeiket. El tudod-e képzelni, hogy egy napon olyan tested lesz, amelyben egyetlen rossz sejt sem lesz található? Bele tudod-e némileg élni magad abba, hogy nem fogsz megöregedni, egyetlen ránc sem lesz a homlokodon, s egyáltalán nem lesz szükség gyógyászati eszközökre vagy szépitőszerekre? Nem lesz sem magas, sem alacsony a vérnyomásod, soha nem kell menni semmilyen orvoshoz sem! Tested nem lesz sem sovány, sem kövér, mert minden tekintetben egészséges leszel: Jézushoz fogunk hasonlítani! S természetesen nem lesz COVID 19 sem! Ott lehetünk majd Jézussal minden szégyen és halálfélelem nélkül, teljes szabadságban. Ő elvezet bennünket az élet vizének forrásaihoz, és enni ad az élet fájáról!

Mindez azért lesz így, mert Jézus meghalt és feltámadott érted is. Ragadd meg ezt a nagy ajándékot azzal, hogy bűnbánattal Hozzá térsz, befogadod életedbe Őt, s már most nyomdokaiban jársz mindenben! Kívánom, hogy meglásd Jézust a kereszten és a húsvéti feltámadás kertjében is! Aztán hálád jeleként, legalább egy személynek mondd el a feltámadásba vetett reménységedet is!

Dr. Tatai István
lelkipásztor

EMLÉKEZÜNK

Jézus a feltámadás és az élet

Nemrég költözött el az Úrhoz kedves Hornyák Miklós bácsi. Megmarad a szívemben, hogy mindig jó kedvű volt. Nem felejttem el derűs mosolyát és kedves énekhangját sem. Sokszor szerveztünk alkalmakat Jobbágyiban. Ő mindig ott volt a többi testvérrel együtt és segített, mint egy igazi házigazda. Hálás vagyok érte.

Halála megszorította a szívem. Azt hittem, hogy meggyógyul, majd hazatér, és újra fogunk találkozni, de nem így történt: az Úr igazi otthonába hívta el. A szomorúságtól szívem mélyéről fakadt fel egy kiáltás, hogy én gyűlölöm a bűnt és a halált. Ekkor értettem és éreztem meg még jobban, hogy ezért kellett Jézusnak is meghalnia a kereszten és feltámadnia, hogy életet adjon nekünk. Az ember Jézus nélkül halálra van ítélve, teljesen távol az Úrtól, de Jézus feltámadása nekünk reménységet hozott.

A Lélek szólt az Igén keresztül: „Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha” (Jn 11,25-26). Ez az Ige bátorított meg engem. Ha meghalunk is hitben, nem halunk meg, mert Jézusban élünk. A halálunkkal megszabadulunk nyomorult testüinktől, ezért a halál nem egy befejezés, hanem egy kezdet Nála.

Jang BoKyeung

NAGYHETI GONDOLATOK

Feltámadunk!

Ez a szó életünk központja, amely most a húsvétot megelőző hetekben talán még nagyobb hangsúlyt kap gondolatainkban. A kereszt, ha nem vagyunk közvetlenül a súlya alatt, azaz életünk viszonylag könnyebb és gondtalan, akkor büszkeségünk, erőnk és reményünk. Amíg nem nekünk kell görnyedezve megszakadva cipelni, addig nem tudjuk átélni a maga teljességében, hogy mekkora áldozatot hozott értünk az Úr.

Emlékszem kisgyermekként mekkora megkönnyebbülés volt, mikor iskolából hazafele szüleim vitték helyettem a nehéz táskát, engem tehermentesítve. – A földi élet egyik legnehezebb hátizsákja a halál, illetve a halállal való szembenézés. Ehhez már nem elegendő erőforrás egyetlen emberi kapcsolatunk sem. Az elmúlt héten viszonylag váratlanul meghalt egyik fiam barátjának az édesanyja. 47 évesen ment el, hátrahagyva egy 15 éves gyermeket.

Érezhető volt a fiú fájdalma, amely ezt sugározta: innentől már csak feltételekhez kötve fognak szeretni, hiszen az édesanyákon kívül nem igazán van olyan ember, aki bármikor és bármilyen állapotunkban gyönyörűnek lát minket.

A jó hír, hogy nekünk van mennyei édesapánk, aki az Úr Jézust adta nekünk. Ő pedig elküldte számunkra a Vigasztalót, a Szentlelket. Ő mindig velünk van, és meg tud vigasztalni bennünket. A Szentlélek által ragadjuk meg az Úr kezét és kövessük Őt, mert Ő az út, az igazság és az élet! Ő meghalt és feltámadt, és benne mi is feltámadhatunk az örök életre.

Dr. Reineltné Gyuris Betti

Első húsvét Koreában

1884-ben Korea politikailag zűrzavaros időszakon ment át. A világ több országa is Koreát egy reménytelen és elszigetelt országnak tekintette. Underwood és Apenzeller misszionáriusok úgy gondolták, hogy ezért is van még nagyobb szüksége az evangéliumra az országnak. 1885. április 5-én, húsvét napján a hullámzó tengeren át, egy hajó érkezett Inchon kikötőjébe. Nem átlagos utasok érkeztek meg, hanem hivatásos misszionáriusok az evangéliummal együtt. A kietlen pusztában felragyogott a reménység fénye. Apenzeller misszionárius az első beszámoló levelében ezt írta: „Húsvét napján érkezünk meg és imádkoztunk együtt, hogy a feltámadott Jézus szabadítsa meg Koreát a halál kötelékéből, és ragyogjon fel az Úr világossága.”

Utánuk sok misszionárius érkezett még Koreába, Isten pedig ébredéssel áldotta meg az országot. A déli részt szabadsággal, fejlődéssel áldotta meg az Úr, az északi része azonban most is diktatúra alatt szenved. Maga az evangélium is szenved. Jelenleg Észak-Koreában 400.000 rejtőzködő keresztyén él. Egy külföldön szolgáló lelkész egyszer odament, és megkeresztelte az embereket. A szertartás egyik kérdése így hangzott: „Készen vagy meghalni Jézusért?” Jézusban hinni egy olyan súlyos döntés, hogy ha mások megtudják, akkor az életükbe is kerülhet.

2003-ban és 2004-ben katonatiszteteket végeztek ki, mert az evangéliumot hirdették a katonáknak. Most is sok helyen üldözik a keresztyéneket. Mégis az evangélium terjed, mert benne van a feltámadás reménye.

Napjainkban sokan lettek a COVID-19 áldozatai. Én is elgondolkodtam az életről. A halál egy súlyos krízis az ember számára, de Jézus feltámadásával adott választ erre a súlyos krízisre. Ő legyőzte a halált és életet adott nekünk. A járvány megnehezíti a szívünket, de a feltámadott Jézusra nézve örülünk!

Kim Sun Taik

Az ajtók záródnak...?

Olyan időket élünk, amikor az ajtóknak szerep jut az életünkben. Szeretnék Benneteket meghívni a „zárt” ajtók mögé.

A második templom-karantén ideje alatt egy közeli kisvárosban autóvezetés közben megszólított egy hang. „*Gyere be a templomba! Mutatok neked valamit!*” Az első reakcióm az volt, hogy az ajtó biztosan zárva van a szabályok miatt.

Szívdobogással és visszafojtott lélegzettel nyúltam a kilincs felé, és lám, az bizony nyitva volt! Sőt azon túl még egy következő is. Ebben a térben egy fekete kovácsoltvas rács választott el a templom belsejétől, azon egy bezárt retesszel.

Csodálatosan átszűrődött a napfény a színes üvegablakokon, és mély csend volt odabent. Megpillantottam a padosorok szélén kis kártyákat, melyekre ígék voltak felírva. Arra gondoltam, hogy az Úr így fog hozzám szólni. Vágyakoztam ebbe a szent térbe és megpróbáltam a rácson keresztül elérni az utolsó padosorban lévő kártyát. De ez sehogy sem ment. „*Nem jól csinálod! Nézz csak oldalra!*” – hallottam a következő szót. Ott egy imázsamolyt láttam, ahová letérdeltem imádkozni. Nehéz időket éltem akkor, megszabadulva ugyan egy súlyos bűntől, a házasságtöréstől, de ennek következményeiben a felállásban voltak személyes küzdelmeim. Leginkább arra akart az ördög emlékeztetni, hogy olyat tettem, ami miatt még sokáig szegyenkezniem kell. Amikor az imádságban felnéztem, észrevettem, hogy a másik oldalon a rácshoz oda van bilincselve egy Biblia. A kemény kötés úgy volt átszűrve, hogy azt csak lapozni lehetett.

Megértettem egy dolgot: ez a bilincs a Biblián miattunk van, talán nem az első darab, amit kihelyeztek a betérőnek. A Biblia Tulajdonosa jól ismer bennünket, tudja, hogy vannak gyarlóságaink, mindezek ellenére mégis magához hív még ott is, ahol azt gondoljuk, zárt ajtók vannak, és ott is, ahol magunkra zárjuk az ajtót.

Fellapoztam hát a Szentírást, és ezt olvastam: **„mert az Emberfia nem azért jött, hogy az emberek életét elveszítse, hanem, hogy megmentse”** (Lukács 9,56).

Jézus mélységes közelségét éreztem ezekben a szavakban, egy olyan ölelést, amely megszabadított a szegyenérzettől és az önvádtól. Ő nem akarja, hogy elveszünk a méltatlanságainkban és bezárkózva maradjunk a szegyenünkben.

„*Menj és hirdesd!*” Hangzott az utolsó fontos mondat. – Jézus szelíd szóval újra munkába állított azért, hogy azt tegyem, amiért Ő közénk jött, hogy sokak megmeneküljenek attól az állapottól, amikor a rács mögött kinyújtott kezekkel vágyakoznak majd bemenni, de nem nyílik az ajtó.

Pedig Jézus vár.

Az ajtó előtt.

Ő maga az ajtó.

Térdelj le és tegyél Te is le ott mindent!

Bucsuné Kuti Marietta

VERS

HÚSVÉTI HIT

Bármit beszéltek, hitetlen Tamások,
a húsvéti hit győzelmes marad.
– Az Úr feltámadt – vallja millió szív,
s nem roskad össze semmi súly alatt.
Én sem hajlok a hitető beszédre,
nagyképű bölcseknek nem hódolok,
de, – tördelvén a titkok néma zárát, –
csak azt hiszem, mit megtapasztalok,
De mit nem érzek vak, süket kezemmel,
s hová nem ér el káprázó szemem,
Lelkimmel látom azt, melynek ha szárnyal,
nem ér nyomába gyarló értelem.
Én hallom, mit sűg virág a virágnak,
bár hangjának fülemben nincs nyoma,
értem a tavasz illatos beszédét,
s érzem Istent, bár nem láttam soha.
S bár győzött a bűn, mikor a Keresztről
lelket mosva hullt alá a vér,
mégis hiszem a Krisztus diadalmát,
s tudom, hogy feltámadt, mert bennem él!
Ő áll mellettem könnyben és mosolyban,
amíg az élet rögeit töröm,
s nyugodtan küzdök, mert tudom, hogy vár majd
egy új élet, s benn mennyei öröm.
E hit vigasztal minden megtiportat,
özvegyet, árvát, sír felé menőt,
gyermeket vesztett zokogó anyákat,
s aki beteg is, ebből nyer erőt.
– Az Úr feltámadt! – vallja millió szív
s nem roskad össze semmi súly alatt...
– Bármit beszéltek, hitetlen Tamások,
a húsvéti hit győzelmes marad!

Bódás János

FELTÁMADOTT

Zeng-bong a húsvéti harang,
s mint millió fehér galamb,
ujjongva röppen szét a hang
elűzni gondot, bánatot:
– Feltámadott! Feltámadott!

Tavaszi szél repes, dalol,
fű kacag az avar alól,
fa a fának, hegy a völgynek
adja tovább a szózatot:
– Feltámadott! Feltámadott!

Feslő levél erről susog,
kicsiny és nagy legátusok
viszik a nagy hírt szerteszét:
nem maradt sírban a Halott,
– Feltámadott! Feltámadott!

Ne sírj özvegy, ne sírj árva,
nincs a sír örökre zárva,
ölelheted még boldogan,
ki egy időre itt hagyott...
– Feltámadott! Feltámadott!

Ne sírjatok édesanyák,
a síron túl egy új világ,
tökéletes öröm árad,
és semmi meg nem rothad ott...
– Feltámadott! Feltámadott!

Ujjongj béna, szegény, beteg,
virulni fog még életed,
gazdag leszel, ép és erős,
jövőd Krisztusra bízhatod:
– Feltámadott! Feltámadott!

Halld meg te is, küzdő magyar:
bús sorsod éje nem takar,
higgy annak, ki örökre él,
s felkél, majd fényes szép napod!
– Feltámadott! Feltámadott!

Húsvéti hit lobogj, lobogj,
s minden szívet egy hitbe fogj,
ez a szegény, beteg világ
higgye a boldog szótátot:
– Feltámadott! Feltámadott!

Ujjongj szívem, dalolj remény!
Él Krisztus, s Benne élek én,
nem ijeszt halál, sem pokol:
porrá lesz bár szívünk, agyunk,
feltámadunk! Feltámadunk!

Bódás János

HIVOGATÓ

A húsvéti ünnepkör istentiszteleti rendje: (reménység szerint)

- **NAGYPÉNTEKEN:** délelőtt 10-kor (úrvacsorával) és este 6-kor találkozhatunk a templomban.
- **NAGYSZOMBATON:** 4-kor
- **HÚSVÉT VASÁRNAP** (úrvacsorával) 10-kor, és **HÚSVÉT HÉTFŐN** 10-kor (keresztelési istentisztelet)
- **SZÓRVÁNYOKBAN** az előzetes megbeszélés szerint jövünk össze.

Akinek kérdése van az időpontokat és helyet illetően, nyugodtan hívja fel lelkészi hivatalunkat! (37/342-327)

Honlapunk:

www.hatvanref.hu

Kapcsolódó Internetes honlap:
www.parakletosalapitvany.hu

Facebook oldalunk:
Hatvani Református Gyülekezet

Kapcsolódó facebook oldal:
Úgyahogyvagy#
Take Heart Dicsőítő Csapat

YouTube csatornánk:
Református Egyházközség 60

Kapcsolódó YouTube csatorna:
Alkalmom a tanúságtételre

Felelős szerkesztő: Dr. Tatai István
Tördelő-technikai szerkesztő: Petrovics Gusztáv
Nyelvi korrektor: Kővári Éva

Munkatársak: Bo Kyeung, Fonyódi Imréné,
Kuti Marietta, Nagy Zsuzsanna,
Tóth László

Kiadó: Hatvani Református Egyházközség
Szerkesztőség: 3000 Hatvan, Dózsa tér 9. Telefon: 37/342-327
A Hatvani Református Egyházközség számlaszáma: 11705008-20381477
A LÁMPÁS honlapunkon is olvasható: hatvanref.hu
A cikkeket a hatvan@reformatus.hu címre várjuk

